

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 1To/90/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321011253  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321011253.5

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému T. Q. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 08.08.2022, sp. zn. 4T/186/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.10.2022 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie, obžalovaného T. Q., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

### o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného T. Q. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v rodinnom dome v obci W. A. č. XXX malol. K.B., narodenej XX.XX.XXXX v neprítomnosti jej rodičov počas dňa a to v dňoch piatok sobota alebo nedeľa, keď maloletá prichádzala z internátu domov, púšťal na počítači filmy s pornografickou tematikou, počas toho sa jej dotýkal a hladil ju po celom tele cez vrchnú časť oblečenia, pričom ju hladil aj na intímnych miestach a to na prsiach, bruchu a tiež genitáliách a z dôvodu nedostatku miesta na spanie v rodinnom dome č. XXX spal v jednej posteli s maloletou K.B. a jej sestrami, pričom sa túžil k maloletej K.B. a hladkal ju po tele hoci vedel, že maloletá K.B. ešte nemá pätnásť rokov a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.06.2012 sp. zn. 1T/102/2012, právoplatným dňa 23.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.04.2013 sp. zn. 5To/108/2012 odsúdený za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 23.05.2021.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trest odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú malol. Karolínu Bereczovú, nar. 11.12.2009, zastúpenú opatrovníkom JUDr. Mariánom Szabom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Levice, ul. sv. Michala 4, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, napadol odvolaním obžalovaný, proti výrokom o vine, treste a tiež konaniu, ktoré im predchádzalo.

Namietal právnu kvalifikáciu skutku a trestu, poukazoval na porušenie práva obhajoby, pretože mu neboli umožnené dôkazy preukazujúce nevinu, krivé výpovede svedkov, nepodložené obvinenie, zmarené vyšetrovanie, návrhy na vykonanie dôkazov mu boli odmietnuté, čím boli porušené práva garantované mu Ústavou a Dohovorom EŠLP.

Po vykonaní trestu odňatia slobody prišiel pre neho brat. Išli ku nemu domov dňa XX.XX.XXXX. Býval sám v izbe a po príchode bratovej manželky ho táto dala spať k deťom do ich izby na posteľ s nimi XX.XX.XXXX, avšak obžaloba uvádza obdobie od XX.XX.XXXX. do XX.XX.XXXX. Jednalo sa o víkend od XX.XX. do XX.XX.XXXX, keďže maloletá chodí do internátnej školy a domov chodí iba na víkend od piatka. Namietal absenciu ohliadky miesta, kde sa mal čin stať, neboli zadržané dôkazy o tom, že mal maloletej na počítači púšťať filmy s pornografickou tematikou. Lekárske vyšetrenie maloletej poškodenej nepotvrdilo, že mal spáchať čin podľa § 201. Svedkyne J. a L. Q. od začiatku klamali, podal na ne trestné oznámenie, ktoré bolo vyhodnotené ako účelové. Nebolo preukázané, že sa mal dopustiť činu kladeného mu za vinu. Svedkovia vedia všetko z počutia, výpoveď jeho brata je hodnotená ako účelová a výpovede sestier poškodenej ako vierohodné. Podľa prehrátého záznamu z výsluchu malol. poškodenej vyšetrovatelka na ňu robila nátlak, ako má vypovedať. Navrhol, aby odvolací súd vrátil vec okresnému súdu na odstránenie nezákonností spôsobených nečinnosťou OČTK a okresnou prokuratúrou, pretože bol súdený na tom, čo sa nestalo.

V dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu namietal, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný. V konaní boli snahy preukázať mu vinu za každú cenu, v kontexte so stíhaním jeho brata voči vlastným deťom, kde zrejme manželka jeho brata a matka malol. poškodenej zohrala významnú úlohu. Konanie vedené proti nemu považuje za nesprávne a nezákonné. Vo veci sú dve skupiny dôkazov, priame a nepriame, podľa OČTK a súdu usvedčujúce a proti nim jeho stanovisko - popieranie viny, ktoré mu bolo pričítané ako priťažujúca okolnosť. Záznamy a výsluchy malol. poškodenej boli vykladané v jeho neprospech a uvádzané skutočnosti, ktoré nemajú oporu v dôkazoch. Boli zanedbané prvotné úkony - ohliadka miesta činu, zaistenie TV prijímača, počítača, ich umiestnenie v priestoroch domu, miestnostiach, ustálenie kto, kde a kedy spal, odstrániť závažné pochybnosti. Skutkový stav bol nedostatočne zistený, bola mu zmenená kvalifikácia skutku. Matka malol. poškodenej má motív mu poškodiť, ovplyvňuje malol. poškodenú aj ďalšie dcéry, mala byť hodnotená ich hodnovernosť. Ich výpovede sú hodnotené ako významne usvedčujúce, ale ide o nepriame dôkazy, medzi nimi sú závažné rozpory, ktoré neboli odstránené. Za šikanózne označil jeho premiestnenie prokurátorkou do ÚVV Leopoldov, sťažilo to realizáciu obhajoby. Poukázal na odsúdenie jeho brata na podmienkový trest, nevylučuje prieniky s jeho vecou, bolo mu zamietnuté pripojenie jeho spisu. Mali byť konfrontované výpovede J. Q., L. Q.. Dôkazy v jeho prospech boli zamietané, konanie nebolo vedené kontradiktórne, súd napomáhal obžalobe. Poukazoval na uznesenie o vznesení obvinenia, rozpory v porovnaní s vyjadreniami malol. poškodenej v zázname z rozhovoru, kde uviedla, že po intímnych miestach ju vraj zatiaľ nehladkal, nevidel nahú, tiež na výpoveď školskej psychologičky, ktorá sa cielene pýtala malol. poškodenej prostredníctvom bábiky, či ju nechytá v rozkroku a odpovedala „nie“ a matke odporučili, aby malol. s ním nespávala v jednej posteli, aj keď je príbuzný.

Po výkone trestu spal do návratu J. Q. sám v prvej izbe, potom ho táto dala spať na posteľ s deťmi, kde spal do XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX išli s matkou malol. zaviezť malol. do školy, kde mal podpísať plnomocenstvo, aby mohol malol. vyzdvihovať zo školy. Po rozhovore malol. so školskou psychologičkou dňa XX.XX.XXXX matka maloletú nedala na internát, boli spísané záznamy z rozhovoru s malol. poškodenou, s jej matkou, potom nasledovali udalosti vedúce k trestnému stíhaniu jeho brata i jeho, matka nedala malol. do školy od XX.XX. do XX.XX.XXXX.

Znalec u neho nezistil podozrenie na sexuálnu deviáciu, ale zvýraznil spoločenskú atmosféru, do akej sa dostal, kde otec mal sexuálne zneužívať dcéru. Malol. mala povedať sestre J., že ju mal chytať za „rit“, viac nechcela o tom hovoriť. Na pojednávaní uviedla, že jej malol. povedala, že ju on obťažoval, štekli a chytal „tam“, kde ukázala na prsia a za pomoci psychologičky ukázala na pohlavné orgány. Pri výsluchu prostredníctvom techniky boli opatrovník, pracovníčka kurately, psychologička aj matka svedkyne, ktorá ovplyvňovala svedkov, pričom bol zabránený vizuálny kontakt s ním aj obhajcom. Navrhoval vypočuť malol. poškodenú pre ustálenie skutkových okolností, právnej kvalifikácie, odstránenie rozporov a pochybností. Nie je pravdou, že opatrovník malol. poškodenej nesúhlasil s jej

výsluchom, tento ho neodporučil. Namietal výsluch malol. z dôvodu potreby umožniť mu spontánne vypovedať i s poukazom na atmosféru výsluchu a kladené nezákonné otázky v prítomnosti matky. Súd nebral do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech, výpoveď jeho brata a vyhrážky malol. poškodenej a jeho vzťah s matkou malol. Pomáhal svojmu bratovi, chodil na brigády, aj cez víkendy, potom odišiel do W.. Nebolo preukázané, na čom mal maloletej púšťať porno. OČTK, prokurátor aj súd čakali, či sa nezlomí, aby sa priznal. Podal námietku zaujatosti proti sudkyňi, ktorou sa nezaoberala, avšak podľa neho možno mať dôvodné pochybnosti o nezaujatosti sudcu pre pomer k veci, ak súdne konanie prebieha tak, že vyvoláva pochybnosti o správnosti a zákonnosti procesného postupu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil z oboch trestných činov, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, resp. skutok nie je trestným činom, alebo aby po zrušení rozsudku vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedla, že dôvody odvolania obžalovaného neberú do úvahy reálne výsledky dokazovania. Súd I. stupňa riadne ustálil skutkový stav, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku pre odvolací súd. Pri hodnotení dôkazov súd I. stupňa postupoval dôsledne, presvedčivo, logicky. Neboli zistené závažné rozpory v dokazovaní, pričom súd poukázal na všetky dôkazy a skutočnosti, ktoré vytvárajú reťaz vzájomne sa dopĺňajúcich priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré vedú bez rozumných pochybností k dôvodnému záveru o tom, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Ide o výpoveď malol. poškodenej, svedkov J. Q., L. Q., J. Q., ktoré žili s malol. poškodenou a obžalovaným, svedkýň L. T. A., U. a L. I. G. - Y., znalecké posudky PhDr. Kataríny Bielikovej a RNDr. Dušana Kešického, PhD.

Uviedla, že v počiatočnom štádiu trestného stíhania skutok nemusí byť presne identifikovaný, ako to vyžaduje Trestný poriadok v neskorších štádiách konania. Trestné stíhanie začalo na podklade dôvodného podozrenia, toto bolo vykonaným dokazovaním potvrdené, formulácia skutku bola prispôsobená v ďalších štádiách dokazovania. I totožnosť skutku bola zachovaná. Stotožnila sa s postupom súdu, ohľadne návrhu obžalovaného na pripojenie spisu ohľadne trestného stíhania jeho brata, pretože v danom prípade ide o úplne iný skutok. Pokiaľ malol. pred detskou psychologičkou neuviedla, že ju mal obžalovaný obchytkávať na intímnych miestach, táto popisala jeho správanie voči nej, nezamerala sa na details, čo korešponduje so štruktúrou jej osobnosti a až keď ju upozornia a pýtajú, je schopná rozvinúť opis prežitého. Poškodená toto uviedla pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, pred znalkyňou v rámci jej vyšetrenia, zverila sa s tým svojej sestre J., čo je súladné s ďalšími dôkazmi. Nepotvrdilo sa, že obžalovaný bol s matkou malol. v škole dňa XX.XX.XXXX ani že mal spať na posteli s malol. len jeden víkend. Výsluch malol. bol vykonaný podľa § 134, § 135, § 262a Tr. por., súd urobil opatrenia na zabránenie vizuálneho kontaktu obžalovaného s rodinným príslušníkom obzvlášť zraniteľnej obeť - jej sestrou J., k výsluchu bola pribratá psychologička, aj zákonný zástupca, ktorým je matka malol. a táto do výsluchu žiadnym spôsobom nezasahovala. Obžalovaný aj obhajca boli prítomní a mali možnosť klásť svedkyňi otázky. Rovnako bol vykonaný výsluch malol. poškodenej. Súd I. stupňa sa vysporiadal aj s výpoveďou brata obžalovaného, ktorá nebola v súlade s ostatnými dôkazmi, pričom nebolo preukázané, že matka maloletej ovplyvňovala svedkov, táto nepodala trestné oznámenie, umožnila obžalovanému bývať u nich aj potom, čo sa dozvedela o predmetných udalostiach zo školy. Pokiaľ malol. poškodená nebola vypočutá pred súdom, je to plne v súlade s ustanoveniami Tr. por. aj judikatúrou ESLP, ktoré chránia záujmy maloletých, ktorí sú trestnými činmi dotknutí. Jej cieľom je eliminácia opätovného prežívania negatívnych zážitkov svedkov. Obžalovaný mal možnosť sa s výpoveďou malol. oboznámiť, vyjadril sa ku nej, pričom podľa záverov znaleckého posudku malol. nie je schopná opakovane vypovedať o udalostiach, ktoré neprežila, resp. naučiť sa výpoveď, ktorú by jej niekto nadiktoval. Vyjadrenie uzavrela konštatovaním, že odsúdenie obžalovaného nebolo postavené len na jednom dôkaze, a to výpovedi maloletej, neboli porušené práva obžalovaného, tento napáda hodnotenie dôkazov. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Doplnil, že dňa 23.05.2021 sa vrátil z výkonu trestu, dňa 07.06.2021 bolo oznámené podozrenie z trestného činu a 13.07.2021 mu bolo vznesené obvinenie s dobou páchania od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, čo nie je možné. Poukazoval na svedecké výpovede Q. A., T. Q., C. Q., potvrdenie zamestnávateľa a dochádzku maloletej do školy. Výpovede sestier malol. poškodenej nie sú pravdivé, malol. L. Q. zmenila výpoveď a teda po celý čas klamala. Podal trestné oznámenie, ktoré bolo vyhodnotené ako účelové. Nebola urobená ohliadka miesta činu ani zabezpečený dôkaz o použití

počítača. Namietal právnu kvalifikáciu, ovplyvňovanie poškodenej pri výpovedi na kamerový záznam, rozpory v posudku psychológa.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Dodal, že väčšia váha bola kladená na to, že obžalovaný bol viackrát odsúdený a nie pochybnostiam. Vyslovil otázku, kde boli rodičia maloletej vo veci vedenej pre zločin sexuálneho zneužívania a ohrozovania mravnej výchovy.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť alternatívne, ak má odvolací súd za potrebné dokazovanie doplniť, vec vrátiť súdu I. stupňa.

Opatrovník malol. poškodenej sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, tieto správne právne posúdil a obžalovanému uložil trest, ktorý z hľadiska druhu aj výmery je uložený v súlade so zákonom. Odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a toto navrhol zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 ods. 1, 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., za rešpektovania zásady zákazu „reformatio in peius“, pretože odvolanie v neprospech obžalovaného podané nebolo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku

- nedošlo k procesným chybám charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1

písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 Tr. por.,

- v konaní pred súdom I. stupňa bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol dostatočné právne úvahy,

akými sa riadil pri zistení a ustálení skutkového stavu veci, ktorý doplnil o ostatné odsúdenie obžalovaného, vzhľadom na aplikáciu § 38 ods. 5 Tr. zák., hodnotení dôkazov, vrátane obhajoby obžalovaného, jeho námietok voči zákonnosti dôkazov ako aj to, ako sa s nimi vysporiadal, právnej kvalifikácie žalovaného skutku i pri úvahách o druhu a výmere trestu a napokon aj ohľadne nároku na náhradu škody.

Odvolací súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu a oboznámení sa s odvolacími námietkami dospel k záveru, že súd I. stupňa vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie na to, aby mohol vo veci rozhodnúť. V odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral jednotlivé vo veci vykonané dôkazy tak jednotlivito, ako aj v ich súhrne a dospel k správne mu záveru, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného vo výroku o vine napadnutého rozsudku.

Spáchanie žalovaného skutku bolo obžalovanému spoľahlivo preukázané napriek tomu, že tento popieral, a to priamymi dôkazmi - výpoveďami maloletej K. B., výpoveďami svedkov, znalcov, závermi ich písomných posudkov a súhrnom listinných dôkazov, ktorými bola obhajoba obžalovaného vyvrátená.

Súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaný žalovaným skutkom naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., keď osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužil, v súbehu s prečinom ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keď úmyselne vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému spôsobu života.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd zistil, že tieto nie sú dôvodné a sú len opakovaním jeho obhajoby pred súdom I. stupňa, s ktorou sa už súd I. stupňa náležite, logicky a správne vysporiadal.

Výsluch malol. poškodenej K. B. bol vykonaný v súlade s ustanovením § 135 Tr. por., keďže sa jedná o osobu mladšiu ako pätnásť rokov, v čase skutku vo veku 11 a pol roka, v čase výsluchu 12 a pol roka, ktorej ďalší výsluch, s ohľadom na okolnosti prípadu, jej vek a intelektovú úroveň konštatovanú znalkyňou z odboru psychológie detí a napokon status obzvlášť zraniteľnej obeť, ani odvolací súd nepovažuje za opodstatnený ani za vhodný.

Odvolací súd pripomína, že medzi základné práva obetí trestných činov patria právo na rešpekt, ohľaduplný a profesionálny prístup bez akejkoľvek diskriminácie, právo na informácie, odbornú pomoc, ochranu pred druhotnou alebo opakovanou ujmu, právo na odškodnenie, čo bolo potrebné v danom konaní uplatniť.

Zo zápisnice a zvukovo-obrazového záznamu z výsluchu aj odvolací súd zistil, že malol. poškodená bola vzhľadom na jej vek, stupeň duševného vývoja, vzťah k obžalovanému a predmet konania spočívajúci v okolnostiach činu primerane poučená o povinnosti vypovedať pravdu. Táto v rámci výsluchu jednoznačne uviedla, že s obžalovaným pozerala porno na počítači, s nikým iným toto predtým nepozerala, v tom čase nebol nikto doma resp. v izbe, matka bola v altánku alebo v obchode alebo na pošte. Taktiež uviedla, že obžalovaný ju držal za ruku, nechcel ju pustiť a potom mu povedala, aby ju pustil a tiež aj zakričala. Zároveň potvrdila, že obžalovaný sa jej dotýkal na tele, na intímnych miestach, hladkal ju, pričom aj spal s ňou v posteli, tlačil sa na ňu, ona sa stále posúvala, obžalovaný ju chytal aj medzi nohy a potom to povedala svojej sestre aj psychologičke.

Nemožno sa stotožniť s námietkami obžalovaného ohľadne ovplyvnenia malol. poškodenej pri jej výsluchu. Závery znalkyne Mgr. Kataríny Bielikovej vylučujú u nej schopnosť vymyslieť si skutočnosť, naučiť sa vymyslený príbeh a tento reprodukovat', keďže je schopná reprodukovat' výlučne prežité udalosti. Výsluch malol. poškodenej bolo nevyhnutné vykonať obzvlášť ohľaduplne, s ohľadom na vek, intelekt, jej vzťah k obžalovanému, ktorý prezentovala aj pri pohovoroch so školskou psychologičkou a učiteľkou a súčasne aj s ohľadom na povahu a okolnosti spáchania oboch trestných činov tak, aby nedošlo k jej druhotnej viktimizácii ako obzvlášť zraniteľnej obeť. Rovnako výsluch svedkyne malol. A.B. bol vykonaný zákonným spôsobom a zo strany zákonnej zástupkyne nebolo do neho žiadnym spôsobom zasahované.

Odvolací súd dodáva, že v danom prípade trestné stíhanie nezačalo z podnetu matky maloletej poškodenej J. Q., ale z podnetu špeciálnej základnej školy prostredníctvom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Obžalovaného usvedčovali aj svedecké výpovede J. Q. (matka malol.), ktorá potvrdila, že obžalovaný poznal kód k zapnutiu počítača a televízora a tiež L. Q. (sestra malol.), ktorá uviedla, že obžalovaný počas pobytu u nich nechodil do práce, hral a učil sa so sestrami, spolu pozerali televízor, spával na spojených posteliach s malol. poškodenou a sestrou B., o čom rozhodli ich rodičia. Až potom, ako sa matka dozvedela v škole o obťažovaní maloletej, išli rodičia s maloletou spať do záhradného domčeka. Svedkyňa malol. A. B. taktiež vypovedala, že obžalovaný u nich trávil čas pri počítači, o skutku sa dozvedela od malol. poškodenej.

Svedecké výpovede J. Q. (matky maloletej), L. Q. a malol. A. B. (sestier maloletej) a ďalšie vykonané dôkazy - svedecké výpovede L. T. A., U. (školská psychologička), L. I. G. (triedna učiteľka maloletej), závery znalcov - psychologov L. B. Q. a RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., sexuológa MUDr. Ivana André, PhD. a listinné dôkazy týkajúce sa maloletej poškodenej - charakteristiky, záznamy z rozhovoru, správy z jej pozorovania triednou učiteľkou súd I. stupňa správne vyhodnotil, pretože tieto tvoria ucelenú reťaz dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného.

Týmito dôkazmi bolo nepochybné preukázané, že obžalovaný na základe rozhodnutia rodičov maloletej poškodenej spával s touto i s jej sestrou v spoločnej posteli. Maloletá poškodená, okrem svojho výsluchu v prípravnom konaní, sa zdôverila svojej sestre malol. A. B. o konaní obžalovaného voči nej a táto na hlavnom pojednávaní opísala i názorne ukázala miesta na tele, ktorých sa obžalovaný dotýkal a potvrdila, že okrem toho mala vedomosť, že obžalovaný maloletej poškodenej púšťal pornofilmy. Svedecké výpovede J. Q., L. Q. a malol. A. B. nemožno považovať za nepravdivé a nevierohodné len z dôvodu, že obžalovaný s ich obsahom nesúhlasí.

Súčasne odvolací súd pripomína, že k sexuálnemu zneužívaniu maloletých osôb, mladších ako pätnásť rokov spravidla dochádza bez prítomnosti iných osôb, odlišných od páchatel'a a obete, teda svedkovia sa vyjadrujú i ku skutočnostiam, o ktorých sa dozvedeli od obete činu. V danom posudzovanom prípade však na podklade vykonaných dôkazov tak, ako na ne poukázal súd I. stupňa na strane 14 napadnutého rozsudku, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný počas toho, ako trávil čas v rodinnom dome rodiny Q., mal prístup k televízoru i počítaču, poznal prístupové kódy k nim a maloletej poškodenej prostredníctvom týchto zariadení púšťal „ pornofilmy“. Žiaden z vykonaných dôkazov nenasvedčuje obrane obžalovaného, že by tieto filmy maloletá mala pozerat' na podnet alebo v prítomnosti iných osôb. Maloletá poškodená v rámci trestného konania primerane opísala obsah filmov, ktoré jej obžalovaný púšťal s tým, že keď chcela odísť, obžalovaný ju držal za ruku. Taktiež bolo vykonanými dôkazmi nepochybné zistené, že v rodinnom dome sa nachádzal počítač aj televízor.

Svedkovia - rodinní príslušníci maloletej poškodenej sa vyjadrovali k dispozičnému usporiadaniu miestností rodinného domu, preto ani odvolací súd nepovažuje návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania vykonaním ohliadky miesta činu či zaistenia televízora a počítača pre účely trestného stíhania za potrebné.

Súd I. stupňa správne ustálil časový rámec spáchania skutku obžalovaným, keď bolo vykonaným dokazovaním nepochybné zistené, že maloletá dochádzala do internátnej školy. Počas víkendov sa nachádzala v rodinnom dome č. XXX v obci W. A. so svojim rodičmi, sestrami, kde sa aj v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX nachádzal obžalovaný, v prítomnosti maloletej. Fakt, že obžalovaný mal v danom čase pracovať pre Q. A. a T. Q. nepochybňuje, že sa žalovaného skutku dopustil, vzhľadom na obsah výpovedí oboch svedkov (pre T. Q. pracoval obžalovaný len v pracovné dni, teda keď bola malol. v internátnej škole a pre Q. A. pracoval nepravidelne, cez pracovné dni aj počas víkendov, keď prácu ukončil okolo 18.00 - 19.00 hod.). Keďže dňa XX.XX.XXXX bol v špeciálnej základnej škole vykonaný pohovor s matkou maloletej, ktorá bola oboznámená so zisteniami uvedenými vo výroku o vine napadnutého rozsudku, súd I. stupňa správne pristúpil ku korekcii skutku oproti obžalobe a tento ustálil na obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, čo náležite odôvodnil.

Podľa názoru odvolacieho súdu listinné dôkazy spísané psychologičkou a triednou učiteľkou podporujú obsah výpovede maloletej poškodenej pred vyšetrovateľkou, realizovanej v prítomnosti psychologičky a sociálnej kurátorky, pred ktorými táto verbálne opísala i názorne ukázala miesta na svojom tele, ktorých sa obžalovaný dotýkal.

Trestnej zodpovednosti obžalovaného nezbavujú závery znalkyne z odboru detskej psychológie, že konanie obžalovaného nebude mať na ďalší vývoj maloletej poškodenej negatívny vplyv, keďže vzhľadom na úroveň jej kognitívnych schopností a intelekt nebola schopná uvedomiť si chápať konanie obžalovaného ako nevhodné. Toto jej však bolo nepríjemné, čo potvrdila aj pri svojom výsluchu. Odvolací súd pripomína, že objektom trestného činu sexuálneho zneužívania je mravný a telesný vývoj osôb mladších ako pätnásť osôb, bez ohľadu na ich pohlavie a pohlavnú zrelosť a nie je určujúce, či k sexuálnemu zneužitiu došlo na základe citového vzťahu a či súhlasu zneužitej osoby. Pre dokonanie tohto trestného činu nie je určujúce, či došlo k pohlavnému ukojeniu.

Súd konanie opísané vo výroku o vine správne právne kvalifikoval, pretože za iný spôsob sexuálneho zneužitia sa považujú práve také zásahy do pohlavnej sféry obete, akých sa dopustil obžalovaný - ohmatávanie prsníkov, pohlavných orgánov, ktoré smerujú k sexuálnemu vzrušeniu páchatel'a. Podľa záverov znalca z odvetvia psychológia sexuality u obžalovaného napriek dominantnej preferencii dospelých objektov, súčasťou jeho spektra relevantného pre v zrušenie sú aj osoby v štádiu detského veku. Jeho konanie nebolo plánované, vychádzalo len zo situačných faktorov spojených s ľahkou dostupnosťou objektu, a to v prostredí, ktoré mu toto umožnilo.

Správna bola i právna kvalifikácia žalovaného skutku podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, ktorého objektom je mravná výchova osôb mladších ako pätnásť rokov, kde obžalovaný malol. poškodenú, mladšiu ako osemnásť rokov vydal nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému spôsobu života.

Maloletá poškodená odmietala chodiť do školy, začala rozprávať o svojom strýkovi, ktorý s nimi býva a z tohto dôvodu matka maloletej požiadala o jej vyšetrenie školskou psychologičkou. Tým boli zistené skutočnosti opísané vo výroku o vine napadnutého rozsudku, pričom protiprávne konanie obžalovaného vážne ohrozovalo telesné i duševné zdravie maloletej, jej ďalší vývoj.

Obrana obžalovaného spočívala výlučne v popieraní spáchania skutku a námietok vo vzťahu k zákonným spôsobom vykonaným dôkazom, ktorá nebola účinná. Pokiaľ mal byť jeho brat C. Q. v posudzovanom období trestne stíhaný za obdobný trestný čin ako obžalovaný, spáchaný vo vzťahu k inému subjektu žijúcemu v totožnom rodinnom dome, toto nemá vplyv na posúdenie protiprávneho konania obžalovaného voči maloletej poškodenej. Z tohto dôvodu neboli dôvody na vyžiadanie a pripojenie trestného spisu týkajúceho sa iného obvineného.

Odvolací súd nezistil ani porušenie práv obžalovaného v konaní prechádzajúcom napadnutému rozsudku tak, ako sú upravené v § 34 Tr. por., vrátane práva na obhajobu a zásad kontradiktórneho trestného konania, ktoré je založené na zásade rovnosti strán v konaní pred súdom. Porušenie tohto práva nemôže naplniť postup súdu podľa § 272 ods. 3 Tr. por., ktorým súd I. stupňa odmietol vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie, pričom súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol k danému postupu relevantné právne úvahy.

Súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu správne postupoval podľa § 34 ods. 1 - 4 Tr. zák., keď dostatočne prihliadol na vyššie uvedené kritériá.

Ani odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností vymenovaných v § 36 Tr. zák. I keď obžalovaný spáchal viac trestných činov, na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. nebolo možné prihliadať vzhľadom na obmedzenie vyplývajúce z § 38 ods. 5 Tr. zák. (pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije).

Súd I. stupňa správne obžalovanému ukladal trest odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., v upravenej sadzbe 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov, s poukazom na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 13.06.2012 sp. zn. 1T/102/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.04.2013 sp. zn. 5To/108/2012 za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 23.05.2021.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému na spodnej hranici zákonom upravenej sadzby nie je možné v žiadnom prípade považovať za neprimerane prísny, neadekvátny k miere závažnosti protiprávneho konania obžalovaného a ani za nespravodlivý. Niet pochyb o tom, že v osobe obžalovaného ide o páchatel'a so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti so sexuálnym motívom.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bolo správne, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu, vzniknutému následku, úmyselnému zavineniu, osobe obžalovaného, jeho pomerom i možnostiam jeho nápravy. Uložený trest je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola maloletá poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, podľa názoru odvolacieho súdu nič nebránilo súdu I. stupňa smerovať dokazovanie účelne aj s cieľom zistenia nároku maloletej poškodenej, zohľadniac jej status obzvlášť zraniteľnej obeť, pretože mal k tomu všetky prostriedky a možnosti na rozhodnutie o riadne a včas uplatnenom nároku.

Vzhľadom k tomu, že výrok o náhrade škody odvolaním napadnutý nebol, odvolací súd nemal zákonný podklad, na základe odvolania podaného len v prospech obžalovaného, daný výrok zmeniť.

Odvolací súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v rozsahu podaného odvolania toto ako nedôvodné zamietol podľa 319 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).